

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Organizacje rewolucyjne a indywidualne zaangażowanie

Kilka porad "Monsieur Duponta" dla rewolucjonistów

Monsieur Dupont

Monsieur Dupont
Organizacje rewolucyjne a indywidualne zaangażowanie
Kilka porad "Monsieur Duponta" dla rewolucjonistów
14 maja 2017

libcom.org

pl.anarchistlibraries.net

14 maja 2017

1. Nie musisz się do czegokolwiek przyłączać – samx ustal swoje warunki zaangażowania w środowisko.

2. Dawaj od siebie tylko to, z czym czujesz się komfortowo.

3. Nigdy nie toleruj presji moralnej, zmuszającej cię do udziału w „akcjach”. W odpowiedzi na aktywistyczne kazania odpowiedź: „powinnxśmy nic nie robić” w celu ustanowienia różnych podstaw.

4. Rewolucja nie polega na twoim podporządkowaniu się ustalonej ”świadomości”, więc nie czuj się związanx ortodoksją i nie wymagaj tego od innych.

5. Wszystkie grupy utrzymują się właściwie tylko dzięki pracy jednej lub dwóch osób, więc jeśli wnosisz jakikolwiek wkład, robisz więcej niż większość – i zawsze mów za siebie, a nie za grupę.

6. Można być pro-rewolucyjnym i prowadzić normalne życie; nie uciekaj do Warszawki¹; nie przyjmuj ekstremistycznej osobowości; nie myl kultury pop/narkotykowej/porzucania nauki z rewolucją.

7. Jeśli będziesz próbowałx „żyć” swoją polityką, jeszcze bardziej odseparujesz się od innych ludzi, ograniczając w ten sposób wspólne doświadczenia i perspektywy.

8. Spróbuj zaangażować się na dłuższą metę, ale na niskim poziomie intensywności, zrozum, że wczesny entuzjazm zaniknie, gdy wszystko, co zrobisz, trafi w próżnię i zakończy się niepowodzeniem.

9. Pamiętaj, że rolę środowisk pro-rewolucyjnych nie jest robienie rewolucji, ale krytykowanie tych prób, które pretendują do miana rewolucyjnych – innymi słowy: pchnij tych, którzy są upolitycznieni, w kierunku świadomości pro-rewolucyjnej.

10. Tylko dlatego, że w przyszłości staniesz się rozczarowany i wypalony, a pro-rewolucjoniszczka będziesz uważałx za głupców, nie oznacza to, że rewolucja jest pozbawiona nadziei.

11. Pamiętajmy, że rewolucja pozbywa się rewolucjonistów, nie kanonizuje ich.

12. Zacznij od krytyki wszystkich klik. Jeśli jesteś na demonstracji i rozglądasz się dookoła, a wszyscy są ubrani tak samo jak ty i wszyscy są w tym samym wieku, to coś jest nie tak – należy się wówczas spodziewać ukrytych celów i osobistych interesów.

¹ W oryginale było Brighton, jednak w celu nadania lokalnego sensu, zamieniłxm na ”Warszawkę”.

13. Grupy powinny istnieć tylko po to, aby osiągnąć określony, krótkoterminowy cel. Wszystkie grupy, które istnieją dłużej niż pięć lat, straciły już swoją przydatność.

14. Nie dajcie się wciągnąć w kampanie dotyczące jednej kwestii, chyba że osobiście chcecie konkretnej reformy; rewolucji nie da się wyczarować z praw zwierząt, legalizacji marihuany, pokoju itp.

15. W grupach istnieje cykliczna tendencja do „podbudowywania się” przed wielkimi antykapitalistycznymi wydarzeniami – oprzyj się temu, zastanów się, dlaczego grupy są tak chętne do spektakularnych wydarzeń, a następnie pomyśl o dniu następującym po Dniu Pracy.

16. Kiedy ktoś wypowiada swoje zdanie, pomyśl sobie: kto to mówi, o co tej osobie naprawdę chodzi - czego ode mnie chce?

17. Wiele pro-rewolucjoniszczy ma przyzwoite prace i pochodzi z wygodnych środowisk, a potem kłamię na ten temat/przyjmuje robotowy żargon² itp. Oni mają siatkę bezpieczeństwa, a ty? Nie dawaj zbyt wiele.

18 Nie szukajcie czystości ideologicznej, nie ma czegoś takiego. Jeśli wam to odpowiada, jeśli macie powód, to bierzcie udział, ile tylko chcecie, jako jednostki w jakiegokolwiek reformistycznej grupie politycznej czy instytucji, bylebyście nie przypisywali jej „rewolucyjnego” znaczenia. Wasza pro-rewolucyjna świadomość musi być oddzielona od wszelkiej działalności osobistej i politycznej.

19. Nie musisz szukać „wydarzeń” – one same cię znajdą. W ten sposób twoja skuteczność będzie spotęgowana, bo będziesz gotowx i będziesz działałx w określony sposób, z którego ludzie wokół ciebie będą mogli się uczyć, np. solidarności, perspektywy „my i oni”, „wszystko albo nic” itp.

20. Jeśli to pomoże, pomyśl o tym w ten sposób: jesteś agentem z przyszłości; musisz prowadzić normalne życie w okolicznościach, w których się znalazłeś. Być może nigdy z nikim nie rozmawiasz o tym wszystkim co myślisz, ale to nie ma znaczenia, ponieważ kiedy pojawi się sytuacja, będziesz na miejscu, aby powiedzieć wszystko, co jest właściwe, ponieważ właśnie taka jest twoja (i nikogo innego) rola. Przez cały czas przygotowujesz się do wniesienia swojego wkładu, pewnego dnia zrobisz coś, i nie masz pojęcia co to jest, ale to będzie ważne.

² W oryginale było ”[to] adopt prole accents”, czyli ”zacząć używać proletariackich akcentów” – jednak jako że w Polsce nie występuje taka ilość różnych akcentów (które w Wielkiej Brytanii wynikają nawet z życia w innej poddzielnicy większego miasta), zamieniłxm przykład na coś co faktycznie w Polsce występuje.